

שבועות לא

שבועות העדות	שבועות הפקדון
(ויקרא ה:א) וְנִפְשׁ כִּי־תִחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהָיָה עֵד אוֹ רָאָה אוֹ יָדָע אֶם־לֹא יִגִּיד וְנָשָׂא עֹנֹו:	(ויקרא ה:כא-כד) נֶפֶשׁ כִּי תִחַטָּא וּמַעֲלָה מַעַל בְּה' וְכַחַשׁ בַּעֲמִיתוֹ בַּפֶּקֶדוֹן אוֹ־בִתְשׁוּמֹת יָד אוֹ בְגָזָל אוֹ עֶשֶׂק אֶת־עַמִּיתוֹ: אוֹ־מִצָּא אֲבִדָּה וְכַחַשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל־שֹׁקֶר עַל־אֶחָת מִכָּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה הָאָדָם לְחֹטֵא בְּהִנָּה: וְהָיָה כִּי־יִחַטָּא וְאָשָׁם וְהָשִׁיב אֶת־הַגְּזֹלָה אֲשֶׁר גָּזָל אוֹ אֶת־הָעֶשֶׂק אֲשֶׁר עָשָׂק אוֹ אֶת־הַפֶּקֶדוֹן אֲשֶׁר הִפְקִיד אֹתוֹ אוֹ אֶת־הָאֲבִדָּה אֲשֶׁר מָצָא: אוֹ מִכָּל אֲשֶׁר־יִשְׁבַּע עָלָיו לְשֹׁקֶר וְשָׁלַם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְחֲמִשָּׁתָיו יֹסֵף עָלָיו לְאֲשֶׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ בְיוֹם אֲשַׁקְמוֹ:
מפי אחרים	מפי עצמו
בבית דין	בין בבית דין בין מחוץ לבית דין

שבועות העדות

מפי עצמו	רבי מאיר	חכמים
מפי אחרים	בפני בית דין ושלא בפני בית דין	אינן חייבין עד שיכפרו בהן בבית דין
אמרוהו רבנן קמיה דרב פפא	דון מינה ומינה מפקדון; מה פקדון – מושבע מפי עצמו חייב, אף עדות – מושבע מפי עצמו חייב, ומינה, מה פקדון – בין בבית דין ובין שלא בבית דין, אף עדות – בין בבית דין ובין שלא בבית דין.	דון מינה ואוקי באתרה; מה פקדון – מושבע מפי עצמו חייב, עדות – מושבע מפי עצמו חייב. ואוקי באתרה: מה מושבע מפי אחרים – בבית דין אין, שלא בבית דין לא; אף מושבע מפי עצמו – בבית דין אין, שלא בבית דין לא
רב פפא		דמייתו לה בקל וחומר: ומה מפי אחרים חייב, מפי עצמו לא כל שכן?! ומדמייתו לה מקל וחומר – דיו לבא מן הדין להיות כנדון: מה מושבע מפי אחרים – בבית דין אין, שלא בבית דין לא; אף מושבע מפי עצמו – בפני בית דין אין, שלא בפני בית דין לא.

שבועות הפקדון

מפי אחרים	רבי מאיר	חכמים
רב פפא	דון מינה ומינה מעדות	דון מינה ואוקי באתרה
מפי אחרים	אין חייבין עד שיכפור בו בבית דין	כיון שכפר בו חייב